

Fra svundne tider

I DEN DYBEN SNE

i den dyben Sne, før den sidste Jul
sad en stakkels liten forkommen Fugl.
Den var ganske stiv af formegen Frost
ganske mat af også forlidet Kost.

Netop da kom der lille Hans forbi
skulde ut og prøve de nye Ski.
Han fik se den Fugl, og han tok den op,
kjendte Hjertet slog i dens lille Krop.

Mens han Fuglen holdt i sin varme Hånd
fløi den Tanke rundt i hans egen Aand.
Hvordan skulde han gjøre det riktig godt
for den lile Fugl, som han her har fåt?

Men før han fikk rede på denne Sag
løftet Fuglen Vingen og fløi på Tag,
sad på Rendekanten og ristet sig,
kvitret: «Lille Hans, mange Tak for mig.»

Denne sangen hadde min bestefar lært av sin far da han var ganske liten. Min bestefar var født i 1866, så sangen er sikkert enda eldre. Jeg har ikke hørt eller sett at andre enn vår familie noensinne har visst om denne rørende lille visen, skriver Semmesem, Bergen.

